

Cançó desesperada

Hi ha tantes tombes que es passegen
per avingudes sense verns.

Hi ha tanta por.

Hi ha tantes llàgrimes,
desassossecs i angoixes.

Hem agafat camins sense sortida,
llargs camins sense bancs.

Els bancs fan nosa.

Caminar i caminar i no aturar-se mai.

No volem cap resposta.

No ens cal cap pensament.

Viure i res més,

viure com sigui,

amb la destal al coll

putejats per la vida

i amb alegria al cor.

Una falsa alegria,
ganyota del dolor i de l'engany.
Avançar i fer camí,
no interessa altra cosa,
adormits sobre un llit de basarda
pretesament alegre.
Quina trista alegria
passegem pels carrers.
[Anton Sala-Cornadó](#)
[d.e.p. :: una semblança](#)

[Un poeta modern, sens dubte. Evoca com hem transitat del [Segle de les Llums](#) al [Segle dels Esclafits](#). Lluernes sense nit].